

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/272/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212200647
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4212200647.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v spore žalobcu: ČSOB Leasing a.s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: F. O., R.. XX.XX.XXXX, D. C. XXXX/XX, J., v konaní zastúpený JUDr. Marcelom Habrmanom, advokátom, so sídlom Tajovského 12, Nové Zámky, o zaplatenie sumy 7.213,83 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.01.2012 doručil žalobca súdu žalobu, na základe ktorej žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 7.213,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.213,83 € za čas od 23.08.2010 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 23.06.2008 so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu o spotrebnom úvere č. B., pričom išlo o účelový spotrebný úver na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla. Tento úver sa žalovaný zaviazal spolu s príslušenstvom žalobcovi zaplatiť v dohodnutých splátkach a neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli aj všeobecné zmluvné podmienky pre dopravnú techniku. V žalobe ďalej uviedol, že žalovaný čerpal spotrebný úver v sume 11.385,51 € a zaviazal sa tento dlh vyrovať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré však nedodrжал, preto žalobca určil predčasnú splatnosť úveru a to v súlade s čl. VII ods. 1 písm. b/ Všeobecných zmluvných podmienok pre dopravnú techniku (ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebnom úvere). Určením predčasnej splatnosti úveru mu vznikol nárok na peňažné plnenie, ktoré si uplatnil finančným vyúčtovaním zo dňa 02.08.2010 a to v sume 7.213,83 € a zároveň upozornil žalovaného, že pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou ak žalovaný túto sumu nezaplatí. V návrhu uviedol, že úrok z omeškania si uplatňuje od 23.08.2010 a uplatňuje si aj trovy konania a to v sume zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia.

2. Konajúci súd rozsudkom č. k. 6C/272/2012-86 zo dňa 22. 10. 2013 určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. B. v článku 3 v poslednom odseku je neprijateľná a zamietol návrh v celom rozsahu. V dôsledku odvolania žalobcu Krajský súd Nitra ako odvolací súd uznesením č. k. 5Co/84/2014-118 zo dňa 14.05.2014 tento rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil konajúcemu súdu na nové konanie z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa kritériá uvedené v § 157 ods.2 OSP a že súd je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Aj keď absencia odôvodnenia rozsudku súdu vyhovujúce kritériám §-u 157 ods.2 OSP je sám dôvodom na zrušenie rozhodnutia, odvolací súd vo svojom uznesení uviedol aj právny názor

a vyslovil, že v prejednávanej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva.

3. Následne súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozsudkom č. k. 6C/272/2012-267 zo dňa 11.11.2015 návrh zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu. Súd prvej inštancie uviedol, že v novom konaní sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu a doplnil dokazovanie. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014, § 4 zákona č. 258/2001 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (23.6.2008).

4. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca, žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Uviedol, že z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že jej súčasťou sú aj Predpis splátok, Všeobecné zmluvné podmienky, Sadzobník poplatkov, Formulár o zmluvných podmienkach. Súd prvej inštancie nesprávne označil úver za bezúročný. Uviedol, že zákon 258/2001 Z.z. Nevylučuje postup úpravy náležitostí úverovej zmluvy v súvisiacich dokumentoch. Názor súdu prvej inštancie je v rozpore s princípom zmluvnej voľnosti. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne započítal na úhradu úveru aj splátky platené žalovaným na úhradu poisťného. Splátka úveru zahŕňa aj splátku poisťného v celkovej sume 82,75 €. Žalovaný zaplatil 16 splátok po 328,72 €, spolu 5259,52 € a sumu 1323,97 € zaplatil na úhradu poisťného, v jeho prospech bol zúčtovaný výťažok z predaja predmetu financovania v sume 4900 eur, celková suma započítaná na úhradu úveru bola 10159,52 € a nie ako uviedol súd prvej inštancie v sume 11483,49 €.

5. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Zotrval na svojich vyjadreniach v priebehu konania, pričom konštatoval, že žalobca svoje tvrdenia nepreukázal.

6. Po odvolaní žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/131/2016-295 zo dňa 26.04.2017 rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6C/272/2012-267 zo dňa 11.11.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože v nej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje. Zmluva v danom prípade pozostáva z viacerých písomností, ktoré sú neoddeliteľnými súčasťami zmluvy a ktoré žalovaný vlastnoručne podpísal. Ochrana spotrebiteľa je rozsiahla, zabezpečená príslušnými spotrebiteľskými predpismi, avšak nie je absolútna, resp. neobmedzená. Ročná úroková sadzba je uvedená vo Formulári, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy, preto nemožno vysloviť záver, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Svoje rozhodnutie odôvodnil ďalej tým, že v danej veci sa súd prvej inštancie nevyporiadal so špecifikáciou žalovanej sumy, ktorú žalobca vykonal vo svojom vyjadrení nachádzajúcom sa na čl. 168 spisu. Odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu. Vykoná nové dokazovanie a vyporiada sa s rozpisom žalovanej sumy, bude sa zaoberať výškou úrokovej sadzby z hľadiska porovnania s úrokovými sadzbami poskytovanými bankami v rozhodujúcom období, i z hľadiska dobrých mravov, keďže sa úroková sadzba javí ako neprimerane vysoká. Odvolací súd dal do pozornosti, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške kúpnej ceny za motorové vozidlo v sume 490.000,-Sk, pričom podľa zmluvy mal vrátiť sumu 790.000,-Sk, t.j. o 300.000,-Sk viac. Súd prvej inštancie sa má vyporiadať z čoho táto navýšená suma mala pozostávať. V splátke úveru bolo zahrnuté aj poisťné, pričom pre posúdenie veci je irelevantné, či žalobca poisťné zaplatené žalovaným skutočne odvádzal na poisťenie, podstatným je to, že poisťné bolo súčasťou zmluvy. Súd prvej inštancie má posúdiť jednotlivo i všetky poplatky vyplývajúce z úverovej zmluvy. Z hľadiska princípu spravodlivosti sa bude súd prvej inštancie zaoberať i okolnosťami predaja motorového vozidla žalobcom za sumu 4900 € vzhľadom k tomu, že žalovaný ho bol ochotný odkúpiť za vyššiu sumu, vzhľadom k tomu, že žalovaný zvýšil jeho hodnotu investíciami do opravy a hlavne vzhľadom na dobré mravy, keďže autobazár zanikol a žalovaný nemal možnosť vozidlo reklamovať, nemohol nič riešiť.

7. Po vrátení veci odvolacím súdom na súd na prejednanie veci nariadil na 12.07.2019 na 10:00 h. pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Dostavila sa zástupkyňa žalovaného na základe poverenia zo dňa 04.07.2019, ktorá na pojednávaní uviedla, že zotráva na doterajších tvrdeniach, spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi

žalobcom a žalovaným považuje za bezúročnú a bez poplatkov a to vzhľadom ku skutočnosti, že neobsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Konkrétne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedla, že žalobca predložil súdu predpis splátok, ktorý bol vyhotovený dňa 25.06.2008, t.j. dva dni po podpise samotnej spotrebiteľskej zmluvy a tento predpis nemohol byť predpis splátok. Tento predpis splátok nemohol byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známy. V zmluve žalobca uvádza, že predpis splátok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak nie je preukázané, že by sa dostal do dispozície žalovaného. Vzhľadom na uvedené trvala na tom, že po spočítaní splátok, ktoré žalovaný zaplatil a výťažku z predaja motorového vozidla nemá žalovaný voči žalobcovi žiadny záväzok a z toho dôvodu žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a to predovšetkým žalobou, Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 23.06.2008 (č.l. 7), Zmluvou o dodávke tovaru zo dňa 23.06.2008 (č.l. 10), prehľadom splátok zo dňa 25.06.2008 (č.l. 11), Určením predčasnej splatnosti úveru zo dňa 25.02.2010 (č.l. 12), Finančný vyúčtovaním zo dňa 02.08.2010 (č.l. 14), FA č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.08.2010 (č.l. 15), FA č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.08.2010 (č.l. 16), Odporom voči platobnému rozkazu zo dňa 11.05.2012 (č.l. 25), Žiadosťou o prehodnotenie a prepočítanie sumy predčasného ukončenia zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 09.11.2009 (č.l. 28), Odstúpením od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 23.06.2008 zo dňa 17.10.2008 (č.l. 29), Reklamáciou zo dňa 18.01.2011 (č.l. 31), Protokolom o prijatom vozidle zo dňa 05.01.2010 (č.l. 33), Prepočtom zostatkovej hodnoty (č.l. 36), Zákazkový list zo dňa 15.10.2008 (č.l. 37-41), vyjadrením žalobcu zo dňa 17.04.2013 (č.l. 50), Zápisom č. 47/2010 z rokovania Schvaľovacieho výboru ČSOB Leasing, a. s. zo dňa 17.06.2010 (č.l. 52), Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.07.2010 (č.l. 54), Vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 17.06.2013 (č.l. 58), vyjadrením žalobcu zo dňa 17.10.2013 (č.l. 78), rozsudkom OS KN na č.l. 86, rozsudkom KSNR na č.l. 118, vyjadrením žalovaného zo dňa 20.11.2014 (č.l. 131), Vyjadrenie žalovaného zo dňa doručené súdu dňa 15.06.2015 (č.l. 168), vyjadrením žalobcu zo dňa 04.08.2015 (č.l. 172), Formulárom o zmluvných podmienkach Zmluvy o spotrebnom úvere (č.l. 176), Poistnou zmluvou pre havarijné poistenie motorových vozidiel a poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 23.06.2008 (č.l. 180), Poistnou zmluvou pre havarijné poistenie ojazdených motorových vozidiel JAZDENKY zo dňa 23.06.2008 (č.l. 181), Vyjadrením žalovaného zo dňa 09.10.2015 (č.l. 229), Vyjadrením žalobcu zo dňa 10.11.2015 (č.l. 233), rozsudkom OS Komárno na č.l. 267, rozsudkom KSNR na č. l. 295, vyjadrením žalovaného zo dňa 17.05.2019 (č.l. 333), podanie žalobcu zo dňa 12.7.2019 a ostatnými v spise sa nachádzajúcimi listinami, a na základe takto vykonaného dokazovania a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Dňa 23.06.2008 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebnom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 11.385,51 € (343.000,- Sk) a to na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Volvo S80, farby strieborná metalíza svetlá, C.: G., pričom predmet financovania mal byť dodaný dodávateľom H. H. - A- Plus. Žalovaný mal tento dlh vyrovať v pravidelných mesačných splátkach v počte 60, pričom výška mesačnej splátky bola určená v sume 12,395,90 Sk s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 23.07.2008. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá v 27,70 %. V ten istý deň, t. j. 23.06.2008 strany uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/ZPVP, na základe ktorej previedol žalovaný na žalobcu vlastnícke právo k financovanému predmetu, t.j. motorovému vozidlu VOLVO S80 a to za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebnom úvere. Z obsahu zmluvy zo dňa 23.06.2008 o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/ZPVP vyplýva, že na zabezpečenie svojej pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 23.06.2008 žalobca uzatvoril so žalovaným túto zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a to motorového vozidla, na zakúpenie ktorého žalovaný poskytol žalovanému predmetný spotrebný úver. Žalovaný nevykonal dohodnuté splátky, preto žalobca listom zo dňa 25.02.2010 (č.l. 12) v súlade s článkom VII. odsek b) VZP určil ku dňu 24.02.2010 predčasnú splatnosť sporného úveru a žalovaného vyzval na úhradu zostatku spotrebného úveru v sume 10.614,71 €. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil a preto žalobca predmet financovania predal a následne listom zo dňa 02.08.2010 (č.l. 14) vykonal finančné vyúčtovanie úverovej zmluvy č. B. a vyčíslil celkový nedoplatok v sume 7.213,83 € (217.323,80,- Sk). Z obsahu faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca touto faktúrou vystavenou dňa 02.08.2010 žalovanému vyfakturoval zmluvnú pokutu podľa článku XII. Ods. 6 VZP v sume 1.292,03 € (38.923,70 Sk).

10. Z formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebnom úvere č. B. (č.l. 176) vyplýva, že celková výška úveru predstavuje sumu 343.000,- Sk , pričom celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 747.254,00 Sk, ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 24,17 % ročne, pričom išlo o fixnú ročnú úrokovú sadzbu a ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúce z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje 27,70% ročne.

11. Z poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie motorových vozidiel a poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 23. 6. 2008 vyplýva že žalovaný sa zaviazal a hradíť mesačné poistné vo výške 696,- Sk. z poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie ojazdených motorových vozidiel JAZDENKY zo dňa 23. 6. 2008 vyplýva, že žalovaný sa zaviazal platiť mesačné poistné vo výške 1797,-Sk.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 19.04.2013 podrobne špecifikoval uplatnenú pohľadávku vo výške 7.213,83 €, ktorá vyplýva z konečného finančného vyúčtovania zmluvy č. B.. Suma 7.213,83 € pozostáva z úroku úveru podľa čl. VII ods. 2 VZP vo výške 207,09 €, zmluvnej pokuty vo výške 1292,03 € za predčasné ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere, neuhradených splátok úveru vo výške 1645,88 €, zostatku istiny spotrebného úveru vo výške 8968,83 €. Žalobca v prospech žalovaného zúčtoval výťažok z predaja financovaného predmetu pri výkone zabezpečovacieho prevodu práva vo výške 4900,- € bez DPH. Zároveň k tomuto vyjadreniu žalobca pripojil Zápis č. 47/2010 z rokovania Schvaľovacieho výboru ČSOB Leasing, a.s. zo dňa 17.06.2010, z ktorého vyplýva, že pre Volvo S80, r. 2004 bola schválená nová vyvolávacia cena vo výške 4900,- €, nakoľko sa auto nepredalo na aukcii č. 49 konanej dňa 09.06.2010 kvôli technickému stavu.

13. Žalovaný vo svojich vyjadreniach niekoľko krát uviedol, že osobné motorové vozidlo kúpil v autobazári H. H. - A-PLUS č. 197, Radvaň nad Dunajom, pričom v záručnej dobe zistil poruchu prevodovky, ktorú mu diagnostikovali v autorizovanej predajni VOLVO. Tieto skutočnosti oznámil tak autobazáru, ako aj žalobcovi dňa 17.10.2008 písomne, nakoľko osobne nemohol reklamáciu uplatniť, keďže autobazár zanikol. Uviedol, že chcel motorové vozidlo od žalobcu odkúpiť za sumu 8298,47 €, avšak jeho ponuka na odkúpenie nebola akceptovaná.

14. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.06.2015 žalovaný uviedol, že v Zmluve o spotrebnom úvere č. B. uzatvorenej dňa 23.06.2008 absentuje presne stanovená výška úroku z úveru, ako jedna zo základných náležitostí úverovej spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ďalej uviedol, že poskytnutý úver vo výške 11 385,51 € bol splatený žalovaným nasledovne: suma vo výške 6583,52 € bola splatená prostredníctvom dohodnutých splátok č. 1 až 16, t.j. 16 splátok po 411,47 € a sumou vo výške 4900 € bola započítaná žalobcom ako výťažok z predaja motorového vozidla ako predmetu financovania poskytnutým účelovým úverom. Žalovaný celkovo zaplatil za poskytnutý úver sumu vo výške 11.483,52 €, ktorá suma prevyšuje poskytnutý úver vo výške 11.385,51 € a to o 98,01 €. Ďalej uviedol, že zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere vo výške 1292,03 €, ktorú si žalobca nárokoval v zmysle článku XII bod 6 všeobecných zmluvných podmienok je nutné považovať za neprijateľnú.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu 05.08.2015 uviedol, že z predloženého predpisu splátok k zmluve o spotrebiteľskom úvere je preukázané, že splátka úveru zahŕňa aj splátku poistného v celkovej sume 82,75 € mesačne. Hodnota splátky úveru tak predstavuje sumu 328,72 € a nie žalovaným uvádzanú sumu 411,47 €. Žalovaný teda na úhradu úveru zaplatil sumu 5259,52 € a celková suma započítaná na úhradu úveru predstavuje sumu 10.159,52 €.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.05.2019 uviedol, že zmluvou o spotrebnom úvere uzatvorená dňa 23.06.2008 neobsahuje ďalšiu obligatórne zákonom stanovenú náležitosť, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predpis splátok, ktorý žalobca predložil, bol vyhotovený dňa 25. 6. 2008 a nebol podpísaný samotným žalovaným a teda v žiadnom prípade nebola a ani nemohol byť spotrebiteľovi v čase podpisu zmluvy známy a nemôže byť relevantnou súčasťou zmluvy o spotrebnom úvere uzatvorenej dňa 23. 6. 2008. Žalobca neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, a takýto postup žalobcu nemožno považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu jednoznačne považuje úver poskytnutý žalobcom žalovanému za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odplata za poskytnutie úveru v podobe

úroku z úveru požadovaný žalobcom je vzhľadom na uvedené bezpochyby v rozpore s § 58 ods. 6 občianskeho zákonníka v spojení s § 39 občianskeho zákonníka. Žalovaný listom zo dňa 9. 11. 2009 požiadal žalobcu o prehodnotenie a prepočítanie sumy predčasného ukončenia zmluvy o spotrebnom úvere, kde žalobcovi oznámil, že s vyčíslením zostatku úveru zo strany žalobcu vo výške 11 573,03 € vzhľadom na závažné chyby motorového vozidla nesúhlasí, a je ochotný za predmetné vozidlo v takomto technickom stave zaplatiť 6638 € až 8298 €. Táto suma nebola zo strany žalobcu akceptovaná a vozidlo bolo následne pre svojich technický stav predané za sumu 4900 €.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.07.2019 uviedol, že navýšenie poskytnutého úveru predstavuje zmluvne dojednaná odplata vo forme úroku na úrovni 24,17% p.a. a poistné v celkovej vyčíslenej sume 4965,15 € pri trvaní úverového vzťahu počas celých 5 rokov. Splátka poistného v sume 82,75 € mesačne pozostávala z nákladov na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v sume 23,10 € mesačne a nákladov na havarijné poistenie v sume 59,65 € mesačne. Platby poistného nepredstavujú odplatu za poskytnutý úver, ktorá je tvorená len zmluvne dojednaným úrokom. Rozpis splátok s podrobným rozpisom na istinu, úrok a poistné bol súdu predložený spolu s podaním zo dňa 4.8.2015. V prípade trvania úverového vzťahu 5 rokov (60 mesiacov) pri poskytnutej sume 11385,51 €, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť formou 60 mesačných splátok á 328,72 € bez platby poistného predstavovala odplata sumu 8337,69 €. Zdôraznil, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 11385,51 €, na úhradu úveru evidujeme k dnešnému dňu celkovo plnenie v sume 10159,52 € (16x 328,72 € splátka úveru + 4900,00 € výťažok z predaja vozidla). Zmluvne dojednaný úrok z úveru na úrovni 24,17% p.a. je v súlade so zákonom, ako aj dobrými mravmi. Predložil súdu priemerné úrokové miery bánk, pričom žalobca bankou nie je, keď v čase uzavretia úverovej zmluvy sa úroková miera pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov pohybovala na priemernej úrovni 13,65% p.a. Úroková miera dohodnutá v zmluve o úvere neprevyšuje 2x priemernej úrokovej miery bánk, čo je v súlade aj so súčasným stropom dojednanej odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 OZ. Komentár ASPI k § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.5.2014 za podstatné zvýšenie považuje zvýšenie odplaty prevyšujúce 20% obvyklej odplaty. S poukazom na vyššie uvedené dohodnutý úrok 24,17% p.a. neprevyšujúci 2x priemernej úrokovej miery bánk, ako aj neprevyšujúci 20% priemernej úrokovej miery je v súlade so zákonom, ako aj dobrými mravmi. Argument žalovaného, že bol ochotný vozidlo odkúpiť za vyššiu sumu, než bola získaná výťažkom ostal len v rovine tvrdení, túto skutočnosť žalovaný nijako nepreukázal. Pokiaľ mal záujem vozidlo odkúpiť ako sám tvrdí, nič mu nebránilo zúčastniť sa verejných aukcií a vozidlo odkúpiť za cenu vyššiu, než bola získaná výťažkom z opakovaného predaja. Vozidlo bolo poruchové aj napriek opravám, ktoré si mal žalovaný zabezpečiť sám ako tvrdí. Vzhľadom na jeho zlý technický stav nebol po vozidle dopyt. Predmet financovania tak bol speňažený v súlade s ust. čl. V bod 5 zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/ ZPVP za žalobcom minimálne akceptovateľnú kúpnu cenu, k čomu predložili Zápis zo Schvaľovacieho výboru ČSOB Leasing, a.s. č. 47/2010 a zároveň najvyššie ponúknutú kúpnu cenu 4900,00 € bez DPH, ktorú započítali následne na svoju pohľadávku z titulu nesplateného úveru.

18. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa §1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 23.06.2008 (ďalej len Zákona o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru, d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

22. Podľa § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

23. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

25. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods 4 Občiansky zákonník).

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

32. V zmysle § 3 nariadenia je výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

35. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

36. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

37. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a spol., z ktorého je zrejmá aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nepochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

38. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

39. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

40. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu

Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

41. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

42. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že dňa 23.06.2008 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebnom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 11.385,51 € (343.000,- Sk) a to na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Volvo S80, farby strieborná metalíza svetlá, C.: G., pričom predmet financovania mal byť dodaný dodávateľom Helena Horváthová - A- Plus. Žalovaný mal tento dlh vyrovnávať v pravidelných mesačných splátkach v počte 60, pričom výška mesačnej splátky bola určená v sume 12,395,90 Sk s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 23.07.2008. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá v 27,70 %. V ten istý deň, t. j. 23.06.2008 strany uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/ZPVP, na základe ktorej previedol žalovaný na žalobcu vlastnícke právo k financovanému predmetu, t.j. motorovému vozidlu VOLVO S80 a to za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebnom úvere. Z formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebnom úvere č. B. (č.l. 176) vyplýva, že celková výška úveru predstavuje sumu 343 000,- Sk , pričom celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 747254,00 Sk, ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 24,17 % ročne, pričom išlo o fixnú ročnú úrokovú sadzbu a ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje 27,70% ročne.

43. Na základe podanej žaloby žalobca žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 7.213,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.213,83 € za čas od 23.08.2010 do zaplataenia a trovy konania. Suma 7.213,83 € pozostáva z úroku úveru podľa čl. VII ods. 2 VZP vo výške 207,09 €, zmluvnej pokuty vo výške 1292,03 € za predčasné ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere, neuhradených splátok úveru vo výške 1645,88 €, zostatku istiny spotrebného úveru vo výške 8968,83 €. Žalobca v prospech žalovaného zúčtoval výťažok z predaja financovaného predmetu pri výkone zabezpečovacieho prevodu práva vo výške 4900,- € bez DPH.

44. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 24.02.2010 (č.l. 12). V prospech žalobcu žalovaný uhradil sumu 6583,52 € (16 x 411,47 €). Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 24,17 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v júni 2008 činil úrok 11,38 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v čase uzavretia úverovej zmluvy sa úroková miera pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov pohybovala na priemernej úrovni 13,65% p.a., nakoľko tento údaj vychádzal zo stavu úverov spolu, pričom údaj, ktorý akceptoval súd, vychádzal z údajov o nových úveroch (podľa poznámky pod čiarou, nové úvery prestávajú všetky nové úverové zmluvy medzi domácnosťami alebo nefinančnými spoločnosťami a bankou počas referenčného mesiaca).

45. Krajský súd v Nitre vo svojom uznesení č. k. 5Co/131/2016 zo dňa 26.04.2017 konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože v nej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Ročná úroková sadzba je uvedená vo Formulári, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy, preto nemožno vysloviť záver, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

46. Súd prvej inštancie riadiac sa názorom odvolacieho súdu opätovne vec opätovne preskúmal a tak, ako je uvedené ďalej sa vysporiadal so špecifikáciou žalovanej sumy, ktorá pozostáva z úroku úveru podľa čl. VII ods. 2 VZP vo výške 207,09 €, zmluvnej pokuty vo výške 1292,03 € za predčasné

ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere, neuhradených splátok úveru vo výške 1645,88 €, zostatku istiny spotrebného úveru vo výške 8968,83 €, ďalej sa zaoberal výškou úrokovej sadzby z hľadiska porovnania s úrokovými sadzbami poskytovanými bankami v rozhodujúcom období, i z hľadiska dobrých mravov, posúdil jednotlivito i všetky poplatky vyplývajúce z úverovej zmluvy a zaoberal sa i okolnosťami predaja motorového vozidla žalobcom za sumu 4900 €.

47. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

48. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

49. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

50. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

51. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

52. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

53. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

54. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené závery preto súd považoval dohodu o výške úrokov vo výške 24,17% za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi (§41 Občianskeho zákonníka). V čase poskytovania úveru bola priemerná úroková miera z úverov vo výške 11,38 % a je preto podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

56. Účelom zmluvnej pokuty zakotvanej v ustanovení § 544 a 545 Občianskeho zákonníka je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju (najmä) zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda v prvom rade čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná) lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Vedľa toho má zmluvná pokuta i funkciu reparačnú(uhradzovaciu), lebo jej zmyslom je tiež reparaovať na strane veriteľa ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však v sebe zmluvná pokuta môže zahŕňať i ďalšie čiastky, ktoré predstavujú trest (sankciu) pre toho, kto povinnosť porušil, čo vyplýva z výslovného znenia ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré povinnosť hradiť zmluvnú pokutu činí nezávislou na vzniku škody. Inými slovami povedané, zmluvná pokuta je peňažitá čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní svoju zmluvnú povinnosť, na ktorú je pokuta viazaná a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vzniká veriteľovi škoda.

57. V prejednávanej veci zostal ďalej predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.292,03 € vyfakturovanej faktúrou č. XXXXXXXXX1 zo dňa 02.08.2010. Súd z tejto faktúry, ktorá bola ako listinný dôkaz priložená k žalobe, zistil, že uvedená čiastka predstavuje zmluvnú pokutu, ktorú žalobcu fakturoval žalovanému na základe dojednania o zmluvnej pokute článku XII. ods. 6 VZP, kde sa uvádza, že veriteľ je oprávnený dlžníkovi vyúčtovať zmluvnú pokutu do výšky 30% z výšky spotrebného úveru (vrátane DPH), táto zmluvná pokuta je sankciou za hrubé porušenie dohodnutých zmluvných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k predčasnej splatnosti úveru podľa čl. VII. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uplatňovaná zmluvná pokuta vo výške 1292,03 € je v rozpore s § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade (ako už bolo uvedené vyššie), súd vzhľadom na povahu zmluvných strán, predmetný zmluvný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní dodatku konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetný dodatok so žalovaným, ktorý v tom čase bol fyzickou osobou - nepodnikateľom. Uzatvorená zmluva, je typovou zmluvou, pre ktorú je typické, že je uzatváraná vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednané zmluvné podmienky neovplyvňuje, preto sa v prípade zmluvnej pokuty nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, resp. dodatkoch k nim. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Dojednanú zmluvnú pokutu považuje súd za neprijateľnú z dôvodu, že spôsob

jej formulácie nepredstavuje jednoznačne špecifikovanú zmluvnú povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. Dojednanie o zmluvnej pokute a jej výške je súčasťou predtlačeneho textu vopred pripraveného žalobcom. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Žalovaný mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak žalobcom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Nemožno teda hovoriť o individuálne dojednanej zmluvnej podmienke. Zmluvná pokuta nerozlišuje závažnosť porušenia povinnosti a primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu povinnosti. V zmluve bola dojednaná možnosť sankcie v podobe zmluvnej pokuty výlučne len vo vzťahu k spotrebiteľovi. Žalobca nebol nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným porušením jeho povinností. Zmluvná pokuta zaväzuje jednostranne len spotrebiteľa a to v rovnakej výške po celú dobu viazanosti, bez ohľadu na to, kedy k porušeniu povinnosti dôjde. Zmluvnú pokutu súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže žalobca nerozlišuje, v ktorom období lehoty viazanosti, ktorá bola dojednaná na 60. mesiacov, dôjde k porušeniu. Zo všetkých uvedených dôvodov súd považoval dojednanie zmluvnej pokuty za neplatné.

58. Žalobca vo svojej žalobe (špecifikovanej na č.l. 50-51) ďalej žiadal zaplatenie neuhradených splátok úveru vo výške 1645,88 € a zostatku istiny spotrebného úveru vo výške 8.968,83 €. Dňa 23.06.2008 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebnom úvere č. B., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 11.385,51 € (343.000,- Sk) a to na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Volvo S80. Žalovaný mal tento dlh vyrovať v pravidelných mesačných splátkach v počte 60, pričom výška mesačnej splátky bola určená v sume 12.395,90 Sk (411,47 €) s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 23.07.2008.

59. Z obsahu zmluvy o spotrebnom úvere č. B. zo dňa 23.6.2008 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému spotrebný úver v sume 11.385,51 Euro (343.000,- Sk) a to na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Volvo S80. Súd prvej inštancie zastáva názor, že poskytnutý úver vo výške 11.385,51 € bol splatený žalovaným nasledovne: suma vo výške 6.583,52 € bola splatená žalovaným prostredníctvom dohodnutých splátok č. 1 až 16, t.j. 16 splátok po 411,47 € a suma vo výške 4900 €, ktorá bola započítaná žalobcom ako získaný výťažok z predaja motorového vozidla ako predmetu financovania poskytnutým účelovým úverom. Žalovaný celkovo zaplatil za poskytnutý úver sumu vo výške 11.483,52 €, ktorá suma prevyšuje poskytnutý úver vo výške 11 385,51 € a to o 98,01 €. S prihliadnutím na záväzný názor Krajského súdu v Nitre vyslovený v rozhodnutí č. k. 5Co/131/2016-295 zo dňa 26.04.2017, že v splátke úveru bolo zahrnuté aj poistné, pričom pre posúdenie veci je irelevantné, či žalobca poistné zaplatené žalovaným skutočne odvádzal na poistenie, podstatným je to, že poistné bolo súčasťou zmluvy, preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že žalovaný na úhradu dlžnej sumy úveru uhradil iba sumu 5259,52 € (16 x 328,72€), nakoľko zo zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 23.06.2008 jednoznačne vyplýva, že výška mesačnej splátky predstavuje sumu 12.395,90 Sk (t.j. 411,47 €) a je irelevantné, či žalobca poistné zaplatené žalovaným skutočne odvádzal na poistenie. Súd prvej inštancie v intenciách vyššie uvedeného konštatuje, že žalovaný voči žalobcovi dlžnú istinu uhradil.

60. Z hľadiska princípu spravodlivosti sa súd prvej inštancie zaoberal i okolnosťami predaja motorového vozidla žalobcom za sumu 4900 € vzhľadom k tomu, že žalovaný ho bol ochotný odkúpiť za vyššiu sumu, vzhľadom k tomu, že žalovaný zvýšil jeho hodnotu investíciami do opravy. Súd prvej inštancie sa ďalej stotožnil s tvrdením žalobcu, že argument žalovaného, že bol ochotný vozidlo odkúpiť za vyššiu sumu ako suma 4900,-€, než bola získaná výťažkom ostal len v rovine tvrdení, túto skutočnosť žalovaný nijako nepreukázal. Pokiaľ mal záujem vozidlo odkúpiť ako sám tvrdí, nič mu nebránilo zúčastniť sa verejných aukcií a vozidlo odkúpiť za cenu vyššiu, než bola získaná výťažkom z opakovaného predaja.

61. V intenciách vyššie uvedených skutočností preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

62. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech a preto mu súd proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.